

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11 м. Київ 01011, тел. (044) 254-56-73, факс (044) 254-43-93
E-mail: inform@dkrp.gov.ua, Web: <http://www.drs.gov.ua>, код ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____
на № _____ від _____

**Новопразька селищна рада
Олександрійського району
Кіровоградської області**
вул. Центральна, 14, смт Нова Прага,
Олександрійський район,
Кіровоградська область, 28042

*Пропозиції щодо удосконалення
проекту регуляторних актів*

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі - Закон) та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проекти рішень Новопраської селищної ради Олександрійського району Кіровоградської області «Про встановлення на території Новопраської об'єднаної територіальної громади земельного податку на 2019 рік» (далі - проект рішення 1), «Про встановлення на території Новопраської об'єднаної територіальної громади податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, на 2019 рік» (далі - проект рішення 2), «Про встановлення місцевих податків і зборів на території Новопраської об'єднаної територіальної громади на 2019 рік» (далі - проект рішення 3) (разом - проекти рішень) та документи, що надані до них листом Новопраської селищної ради Олександрійського району Кіровоградської області від 26.10.2018 № 512.

За результатами проведеного аналізу проектів рішень, експертного висновку постійної комісії Новопраської селищної ради з питань фінансів, бюджету, планування соціально-економічного розвитку, інвестицій та міжнародного співробітництва щодо їх регуляторного впливу та аналізів регуляторного впливу до проектів рішень на відповідність вимогам статті 4 Закону, повідомляємо.

Проектами рішень на території Новопраської селищної ради передбачається встановити ставки місцевих податків, визначені статтею 10 Податкового кодексу України (далі - ПКУ).

Відповідно до пункту 3 Прикінцевих та перехідних положень Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких

законодавчих актів України щодо забезпечення збалансованості бюджетних надходжень у 2018 році» у 2018 році до рішень про встановлення місцевих податків і зборів, прийнятих органами місцевого самоврядування, у тому числі радами об'єднаних територіальних громад, що створені згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, після 15 липня 2017 року та у 2018 році, не застосовуються вимоги підпункту 4.1.9. пункту 4.1. та пункту 4.5. статті 4, підпункту 12.3.4. пункту 12.3., підпункту 12.4.3. пункту 12.4. та пункту 12.5. статті 12 ПКУ та Закону.

Разом з тим, згідно з підпунктами 12.3.4. та 12.3.5. пункту 12.3. статті 12 ПКУ рішення про встановлення місцевих податків та зборів офіційно оприлюднюється відповідним органом місцевого самоврядування до 15 липня року, що передусь бюджетному періоду, в якому планується застосування встановлюваних місцевих податків та зборів або змін (плановий період). В іншому разі норми відповідних рішень застосовуються не раніше початку бюджетного періоду, що настає за плановим періодом.

У разі якщо сільська, селищна, міська рада або рада об'єднаних територіальних громад, що створена згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, не прийняла рішення про встановлення відповідних місцевих податків і зборів, що є обов'язковими згідно з нормами ПКУ, такі податки до прийняття рішення справляються виходячи з норм ПКУ із застосуванням їх мінімальних ставок, а плата за землю справляється із застосуванням ставок, які діяли до 31 грудня року, що передусь бюджетному періоду, в якому планується застосування плати за землю.

Таким чином, рішення про встановлення місцевих податків і зборів на 2020 рік пропонуємо затвердити та опублікувати із врахуванням норм пункту 12.3. статті 12 ПКУ та дотриманням вимог Закону до 15 липня 2019 року.

Щодо проектів рішень

1. Згідно з пунктом 12.3. статті 12 ПКУ селищні ради в межах своїх повноважень приймають рішення про встановлення місцевих податків та зборів, а їх встановлення здійснюється у порядку, визначеному ПКУ.

Підпунктом 12.3.2. пункту 12.3. статті 12 ПКУ встановлено, що при прийнятті рішення про встановлення місцевих податків та зборів обов'язково визначаються об'єкт оподаткування, платник податків і зборів, розмір ставки, податковий період та інші обов'язкові елементи, визначені статтею 7 ПКУ, з дотриманням критеріїв, встановлених розділом XII ПКУ для відповідного місцевого податку чи збору.

Однак, не всі обов'язкові елементи податків, що передбачені вимогами статті 7 ПКУ, визначені проектами рішень. У проектах рішень 1 і 2 відсутні всі елементи податку, крім ставок, у проекті рішення 3 – строк та порядок подання звітності про обчислення і сплату податку.

Зазначене не узгоджується з наведеними вище вимогами ПКУ.

Отже, пропонуємо у проектах рішень визначити всі обов'язкові елементи податків або навести посилання на конкретні положення (абзаци, пункти, частини, статті та розділи) ПКУ, якими вони встановлені. Положення, викладені в цих елементах, у свою чергу, мають відповідати вимогам ПКУ.

2. Додатком 1 до проекту рішення 1 встановлено ставки земельного податку у розмірі 1 % від нормативно грошової оцінки за земельні ділянки для будівництва та обслуговування будівель органів державної влади та місцевого самоврядування, закладів освіти, охорони здоров'я та соціальної допомоги культурно-просвітницьких закладів, громадських та релігійних організацій.

Водночас, додатком 2 до проекту рішення пільги у розмірі 100 % від суми податкового зобов'язання на рік надаються власникам земельних ділянок та землекористувачам, які звільняються від сплати земельного податку відповідно до статей 281, 282 ПКУ.

Крім того, відповідно до підпункту 283.1.8. пункту 283.1. статті 283 ПКУ не підлягають оподаткуванню земельним податком земельні ділянки, надані для будівництва і обслуговування культових та інших будівель, необхідних для забезпечення діяльності релігійних організацій України, статuti (положення) яких зареєстровано у встановленому законом порядку.

Отже, пропонуємо узгодити між собою додатки 1 та 2 проекту рішення 1 та привести їх у відповідність до вимог ПКУ.

3. Перелік пільг, встановлений додатком 2 до проекту рішення 2, частково дублює норми підпунктів 266.2.2. пункту 266.2. та 266.4.1. пункту 266.4. статті 266 ПКУ, якими визначено перелік майна, яке не є об'єктом оподаткування.

Тому, пропонуємо виключити з додатку 2 до проекту рішення 1 норми підпункту 266.2.2. пункту 266.2. та 266.4.1. пункту 266.4. статті 266 ПКУ, натомість доповнити зазначений додаток пільгами, що встановлюються Новопраською селищною радою відповідно до абзаців 2 і 3 підпункту 266.4.2. пункту 266.4. статті 266 ПКУ з урахуванням вимог підпункту 12.3.7. пункту 12.3. статті 12 ПКУ (за необхідності).

4. Пунктами 5 і 6 додатку 2 до проекту рішення 3 встановлюються ставки податку для платників єдиного податку третьої і четвертої груп.

Згідно з вимогами пунктів 293.1. і 293.2. статті 293 ПКУ до повноважень органів місцевого самоврядування відноситься встановлення ставок єдиного податку виключно для платників такого податку першої та другої груп, що є фізичними особами – підприємцями.

Ставки єдиного податку для платників єдиного податку третьої та четвертої груп встановлено ПКУ і не потребують встановлення рішенням місцевої ради й, відповідно, не потребують визначення обов'язкових елементів для таких груп платників єдиного податку в рішенні ради.

Враховуючи зазначене, пропонуємо виключити з проекту рішення 3 ставки податку для платників єдиного податку третьої і четвертої груп.

Таким чином, проекти рішень потребують доопрацювання з метою приведення у відповідність до вимог ПКУ.

Щодо аналізів регуляторного впливу до проектів рішень (далі - АРВ)

АРВ не у повній мірі відповідають вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2014 № 308 (із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151) (далі - Методика).

1. Так, у розділі I АРВ проектів рішень «Визначення проблеми» згідно з вимогами Методики розробник повинен чітко визначити проблему, яку пропонується розв'язати шляхом державного регулювання, визначити причини її виникнення, оцінити важливість зазначеної проблеми, зокрема навести дані у кількісному (грошовому) вимірі, що доводять факт існування проблеми і характеризують її масштаб, визначити основні групи, на які вона справляє вплив.

Водночас, розробник обмежився лише мінімальним текстовим описом проблем, не наведено жодних даних у числовій формі, які б обґрунтовували їх наявність, масштаб та важливість, також не охарактеризовано та не оцінено сфери, на які проблеми справляють найбільший негативний вплив.

Зазначене не відповідає вимогам статті 4 Закону, зокрема принципу доцільності – обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою вирішення існуючої проблеми.

У розділі III АРВ «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» згідно з вимогами Методики розробник повинен навести не менше ніж два можливих способи вирішення проблеми; оцінити кожний із способів; причини відмови від застосування альтернативних способів розв'язання проблеми; аргументи щодо переваги обраного способу.

У розділі III АРВ при описі альтернатив розробником не зазначено числові (грошові) показники, які характеризують дану альтернативу (*сума надходжень до бюджету, суми сплати податку суб'єктами господарювання тощо*), натомість здійснено вибір альтернатив (*прийнятна/неприйнятна*), що не відповідає вимогам Методики, згідно з якою вибір оптимального альтернативного способу здійснюється у розділі IV АРВ з урахуванням системи бальної оцінки ступеня досягнення визначених цілей після порівняння вигод та витрат усіх сторін регуляторного процесу.

При визначенні оцінки впливу на державу, громаду та суб'єктів господарювання кожної з альтернатив не наведено жодних цифрових показників, здійснено лише мінімальний текстовий опис деяких вигод та витрат, що можуть виникнути в результаті реалізації запропонованих владних регулювань. Зазначене не дозволило провести порівняння вигод та витрат держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожної з альтернатив у кількісному (грошовому) виразі. Під час проведення оцінки впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання розробником не наведено розрахунків їх витрат, яких вони зазнають як внаслідок впровадження проектів рішень (при сплаті місцевих податків), так і внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей, що підтверджували б економічну доцільність обраного способу.

Крім того, в розділі III АРВ при оцінці впливу на суб'єктів господарювання зазначено, що регулювання поширюється на 1 велике підприємство, але в усіх АРВ відсутній розрахунок витрат на одного суб'єкта господарювання великого і середнього підприємництва по кожній з альтернатив. При цьому не надано посилання на джерело отримання інформації щодо кількості суб'єктів господарювання.

У зв'язку з відсутністю всіх необхідних числових даних та розрахунків витрат, які понесуть суб'єкти господарювання в результаті прийняття проектів

регуляторних актів, розробником не доведено, що існуючі регулювання не вирішують проблему та потребують вдосконалення, а також не обґрунтовано, що запропоновані розміри ставок, які пропонується затвердити проектами рішень, є найбільш оптимальними для досягнення встановлених цілей.

Беручи до уваги те, що розробка проектів рішень спрямована на збільшення обсягу надходжень до місцевого бюджету, то відсутність належних розрахунків витрат суб'єктів господарювання також не дозволяє зробити висновок щодо забезпечення балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, а також об'єктивно оцінити, наскільки обраний розробником спосіб державного втручання відповідає проблемам, що потребують врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для їх вирішення.

Таким чином, у зв'язку з неналежним опрацюванням вказаних розділів АРВ проектів рішень розробником не доведено вибір оптимального альтернативного способу, як передбачено вимогами розділу IV АРВ «Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей» додатку 1 до Методики.

Окрім зазначеного, розробником в АРВ не наведено алгоритм визначення та/або обґрунтування запропонованих проектами рішень розмірів ставок податків.

2. У пункті 1 Тесту малого підприємництва (М-тесту) АРВ відсутні терміни проведення консультацій з громадськістю, що не відповідає вимогам додатку 1 до Методики.

3. У розділі III АРВ проектів рішень у кількості суб'єктів господарювання, що підпадають під дію регулювання зазначено 42 малих та 98 мікропідприємств.

У той же час, у пунктах 2 М-тестів вказано, що дія регуляторних актів поширюється на: АРВ до проекту рішення 1 - 70 підприємств малого та мікропідприємства (34 малого та 36 мікро); АРВ до проекту рішення 2 – 15 підприємств малого та мікропідприємства (5 малого та 10 мікро); АРВ до проекту рішення 3 – 55 підприємств малого та мікропідприємства (3 малого та 52 мікро).

4. У розділі VIII АРВ відсутні числові значення обов'язкових показників результативності регуляторних актів, які, відповідно до пункту 10 Методики, повинні встановлюватися протягом різних періодів після набрання чинності проектом рішення.

Отже, пропонуємо в таблицях розділів VIII АРВ проектів рішень зазначити числові значення обов'язкових та додаткових прогнозних показників результативності на I, II, III та IV квартал 2019 року.

5. У розділі 4 М-тесту АРВ розробником проведено розрахунок бюджетних витрат на адміністрування виконання вимог регулювання суб'єктів малого підприємництва для Олександрійської об'єднаної Державної податкової інспекції у Кіровоградській області.

Також, у розділі 3 М-тесту АРВ під час розрахунку адміністративних витрат визначені процедури офіційного звітування та забезпечення процесу перевірок.

Разом з тим, адміністрування податків, зборів, платежів визначаються виключно нормами ПКУ та не встановлюються рішенням Новопраської селищної ради й, відповідно, не потребують розрахунку в АРВ проектів рішень.

6. У розділі IX АРВ до проекту рішення 1 визначено, що повторне і періодичне відстеження не проводиться. Однак, відповідно до статті 10 Закону, якщо строк дії регуляторного акта, встановлений при його прийнятті, є меншим ніж один рік, періодичні відстеження його результативності не здійснюються, а повторне відстеження результативності здійснюється за три місяці до дня закінчення визначеного строку, якщо інше не встановлено рішенням регуляторного органу, який прийняв цей акт, але не пізніше дня закінчення визначеного строку. У разі якщо продовжується дія регуляторного акта, який було прийнято на визначений строк, що є меншим ніж один рік, періодичні відстеження результативності цього регуляторного акта здійснюються у строки, встановлені частиною сьомою цієї статті.

Таким чином, повторне відстеження даного регуляторного акта має бути заплановане не пізніше, ніж у вересні-жовтні року, у якому будуть справлятися податки.

Вищевказане не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, зокрема з принципами збалансованості – забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, та ефективності – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

Підсумовуючи вищенаведене, пропонуємо розробку проектів рішень Новопраської селищної ради Олександрійського району Кіровоградської області щодо встановлення місцевих податків і зборів на наступні бюджетні періоди проводити згідно з наданими пропозиціями, а також забезпечити дотримання вимог регуляторного законодавства під час розгляду та прийняття рішень у подальшому.

Про результати розгляду цього листа просимо поінформувати Державну регуляторну службу України.

**В.о. Голови Державної
регуляторної служби України**

В. ЗАГОРОДНІЙ